

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 13-04-14

Col·lecta:	225,95
Caixetes ciris	80,96
Caixetes:	19,59
Caixetes Càritas:	18,50
Menjador	40,00

MENJADOR

L'assistència del menjador entre dinar i sopar aquest any ha estat de: gener: 901 àpats; febrer: 793; març: 916

RACÓ DE PREGÀRIA

divendres
dia 25 d'abril

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES
A LES 20,30, A L'ESGLÉSIA

PREGUEM EN COMUNITAT

Parroquia de Poblenou

LA SOLIDARITAT

Sigueu sempre oberts a la solidaritat. Vivim en un món muntat sobre la injustícia, l'opressió, els odis, les amenaces i la por. Ho sabem pla bé perquè n'hi ha prou de clavar un cop d'ull al nostre voltant per adonar-se'n. Però tampoc no heu de voler veure només el cantó brut de la realitat. També podem escoltar arreu el crit dels que reclamen pau, podem constatar que al costat nostre viu molta gent que defensa la llibertat, que estima, que lluita per la justícia, que ajuda els veïns i companys, que treballa pel bé del poble. Recordeu, però, que la solidaritat no és una simple qüestió de bons sentiments.

S'ha de triar un cantó o un altre. No hi ha cap neutralitat possible.

(Justícia i Pau)

L'ESGLÉSIA I LA POLÍTICA

L'Església pot manifestar-se políticament? L'Església es deu a la política?

Si ho pot fer o no, fixem-nos amb el següent: el Papa és el Cap d'Estat del Vaticà i com a tal, té ambaixadors arreu del món i quan va a un país l'han de rebre com a tal. El Nunci apostòlic substitueix les Conferències episcopals en la relació entre l'Església i l'Estat. Hi ha bisbes que volen ser un «poder» en el seu bisbat i en la seva vida pública.

Els mateixos bisbes, alguns, es pronuncien, per exemple, contra el nacionalisme català que vol trencar "la Unidad de España". Fan política? i tant que sí.

I els cristians, tots en fem de política. Els que estan posats en els partits, en les entitats i associacions, i els que ens inhiem i passem de tot el que és públic,.....

Els cristians fem política quan diem que s'ha de lluitar contra tota classe de injustícia, contra els poderosos corruptes, a favor dels més pobres i dels aturats i sense sostre, contra les armes, denunciant el tracte que es dona a molts immigrants.... això és fer política, i també és evangeli pur.

I quan ens diuen que no podem posicionar-nos ni expressar la nostra lluita per ser un poble amb identitat plena, tots aquests que ens ho diuen, sigui qui sigui, ells ja estan fent política també.

(R.M.)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

20 d'abril del 2014

Núm. 532

Diumenge de Pasqua de Resurrecció anyA.

És Pasqua

La Pasqua no es la celebració d'un esdeveniment aïllat que tingué lloc ara fa molts anys. Cantem l'al·leluia no perquè "devia va passar quelcom" després de la mort de Jesús en creu.

Es molt més que tot això. La resurrecció del Crist ha marcat un final gloriós de tot això. Aquest final ha marcat el que ara està passant: el moviment del món sencer cap a la vida eterna. Per això la Pasqua no és només una festa exclusiva dels cristians, a l'Església. És el fet més decisiu per a tota la humanitat. És un esdeveniment universal, i tot ho empeny a tot cap a la salvació.

A K. Rahner li agradava dir que el Ressuscitat és "el cor del món", l'energia secreta que sosté el cosmos i que l'impulsa cap al seu destí veritable. És la llei secreta que tot ho mou, la força creadora de Déu que atrau la història del món i de la humanitat cap a la seva vida misteriosa, inabastable.

Tot això se'ns de fuig perquè encara estem en camí. Avui encara ens movem entre la vida i la mort. Ens movem entre el sentit i l'absurd, entre el goig i la tristesa, entre el plaer i el dolor, l'èxit i el fracàs. En el fons sembla que ens habita una esperança secreta. Vivim buscant una vida feliç i eterna.

Tenim motius fundats per a viure amb esperança? Si no hi ha vida eterna res ni ningú ens pot consolar de la mort. Per això, el més gran i el més agosarat del cristianisme és la fe en la resurrecció. El Crist ressuscitat és viu en la seva paraula evangèlica encara que per a molts és utòpica o buida. Crist és viu a l'Església encara que la seva profunditat no sigui copsada ni per els que viuen en el seu sí. És viu en el cor de tots els homes i dones. La fam d'amor, de justícia i de vida que es desencadena en la humanitat, ja no pot ser saciada en aquesta terra. Diu Rhaner: Déu s'ha convertit en la inquietud eterna d'aquest món. (Adaptació de J.A.Pagola)

P.R.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat

Lectura dels fets dels apòstols Ac. 10, 1-3. 16-17. 22-23

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: “Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l’Esperit i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu estava amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s’aparagués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d’abans, Déu havia escollit, és a dir a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagués ressuscitat d’entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tota els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom”.

Salm responsorial. 118 1-3. 16-17. 22-23

Enaltea el Senyor: Que n’és de bo,
perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d’Israel:
perdura eternament el seu amor.

La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor en glorifica.

No moriré, viuré encara,
per contar les proeses del Senyor.

La pedra que rebutjaven els
constructors
ara corona l’edifici.

És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se’n meravellen

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses Col. 3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l’evangeli segons sant Joan. Jo 20, 1-9.

El diumenge Maria Magdalena se n’anà, al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l’entrada del sepulcre. Ella se’n va corrents a trobar Simó Pere i l’altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els dir: “S’han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l’han posat”. Llavors, Per, amb l’altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l’altre deixeble s’avançà i arribà primer al sepulcre, s’ajupà per mirar dintre i veié aplanat el llençol d’amortallar, però no hi entrà... Darrera d’ell

arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d’amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l’altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les escriptures, Jesús havia de ressuscitar d’entre els morts.

Salm responsorial. 94, 1-2. 6-9

Dad gracias el Señor, porque es bueno,
porque es eterna su misericordia.
Diga la casa de Israel:
Es eterna su misericordia.

La diestra del Señor es poderosa,

no moriré, viviré
para contar la hazañas del Señor.

La piedra que desecharon los arquitectos,
es ahora la piedra angular.
Es el Señor quien lo ha hecho,
ha sido un milagro potente.

Què em suggereix la xarxa

-em fa recordar la xarxa de comunicacions. M’agradaria que Internet servís per a quelcom més del que serveix ara.

-que visquem empeltats amb Crist i tots els germans de la terra.

-comunitat, universalitat, Déu, amistat

-em suggereix que és una manera d’estar tots connectats, sense exclusions.

-em recorda una memòria tan gran que no oblida res important.

-em recorda un cervell amb mil de milions de neurones ocupades en que tot funcioni bé.

-Quants més nusos, més resistència, més acollida, l’amor es multiplica.

-el nus és l’abraçada, el forat és l’Esperit que hi reposa.

-em recorda aquella frase de Jesús quan diu als deixebles: d’ara endavant sereu pescadors d’homes. La xarxa és comunitat, sinceritat, amor. Junts seguim la Paraula de Jesús.

-la XARXA em suggereix la comunitat de la PARRÒQUIA DE POBLENOU. Petis nusos, tots igual d’importants, tots igual de necessaris, junts fan una xarxa que, unida, té una gran força d’ajut i de fer pinya. Quina alegria formar part d’aquesta xarxa! Gràcies.

-Que sapiguem fer xarxa no només ara que la tenim present, sinó durant tot l’any, especialment aquests dies de Setmana Santa.

Acaben les anotacions amb una reivindicació: La Curia no canvia! ja es hora del canvi.